

[Socialministeren.]

Kravene om et tilfredsstillende Antal Sygekassetandlæger være fyldstgjort. Den Ordning, der er opnaaet Enighed om, fastsætter, at De samvirkende Sygekasser i København fra 1. Juli 1936 ansætter et Antal Tandlæger svarende til een Tandlæge for hver 2 500 ubemidlede nydende Medlemmer i de til Samvirkersomheden i København hørende Sygekasser, der har indført Tandpleje. Dette Forhold, een Tandlæge pr. 2 500, der er berettiget til Tandlægehjælp, er ikke absolut. Det bestemmes nemlig yderligere i Overenskomsten, at Tandlægeantallet skal forøges, saafremt Frekvensen stiger, det vil sige, at flere Medlemmer end tidligere søger Tandlæge. Stiger saaledes Frekvensen til 25 pCt., ansættes der een Tandlæge for hver 2 350 Medlemmer; stiger den til 27½ pCt., ansættes der een Tandlæge for hver 2 200 Medlemmer, og stiger Frekvensen endelig til 30 pCt., ansættes der yderligere een Tandlæge for hver 2 000 Medlemmer. Eventuelle Nyansættelser af Tandlæger foregaar hvert Aar pr. 1. Januar — første Gang den 1. Januar 1938 — paa Grundlag af det ved Udgangen af Juli Kvartal i det foregaaende Aar opgjorte Medlemstal. Denne Ordning er Sygekasserne og Tandlægerne enige om, og Sundhedsstyrelsen og Indenrigsministeriet har ikke rejst nogen Indvending imod den.

Det ærede Medlem Hr. Bollerup Madsen har rejst Spørgsmaalet om en Udvidelse af Aandssvageforsorgen for Nordjyllands Vedkommende. Jeg maa give det ærede Medlem Ret i, at Nordjylland i den Henseende er meget stifmoderligt behandlet. Afstandene til Aandssvageanstalterne er alt for store; navnlig har det ærede Medlem Ret i, at det er urimeligt, at alle de Forældre, der skal have deres mindreaarige paarørende anbragt paa Aandssvageanstalt, skal rejse saa lange Veje, som Tilfældet er i Øjeblikket, for at se til deres Børn. Dette fører ogsaa til det urimelige Forhold, at man i den Del af Landet har langt vanskeligere ved at faa netop de mindreaarige til den rigtige Behandling paa Anstalterne, fordi Forældrene ikke gerne vil have dem ind paa Anstalterne, saa længe Rejsen til disse er saa lang.

Hele Spørgsmaalet om Aandssvageforsorgen er til Overvejelse i Ministeriet. Problemet er ikke alene, hvorvidt man skal foretage en Udvidelse pladsmæssigt set; saaledes som Forholdene efterhaanden har udviklet sig, maa man ogsaa i høj Grad passe paa ikke at faa opført for mange

Anstalter, ikke at komme til at staa med for mange Pladser paa det Tidspunkt, hvor Sterilisationslovgivningen maaske giver sig Udslag i, at der fødes langt færre aandsvage end nu, hvorved det skulde blive muligt for os at foretage Indskrænkninger. Derfor vil det være nødvendigt, at vi bliver ganske paa det rene med, hvor lidt vi er i Stand til at nøjes med, inden vi gaar til at foretage de af Afstandsforholdene nødvendiggjorte Udvidelser. Men jeg tør love det ærede Medlem, at der i videst muligt Omfang vil blive taget Hensyn til en rimeligere Fordeling af Pladserne, saaledes at Nordjylland kan blive noget bedre stillet end hidtil.

Endelig var det ærede Medlem Hr. Bomholt inde paa Ungdomsarbejdsløshedsloven og Virkningerne af de Foranstaltninger, der i Kraft af denne Lov sættes i Værk. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at denne Lovgivning ikke har virket saa tilfredsstillende, som man kunde have ønsket. Det, der navnlig er galt, er, at de paagældende i alt for mange Tilfælde skal tilbage til Stenbroen. Det, der maa være Forudsætningen — saa langt det er gørligt — er, at disse Ungdomsarbejdsløshedsforanstaltninger bliver Gennemgangen til Arbejde, og Maalet maa være en Ændring i denne Retning. Arbejdet ude i de paagældende Institutioner maa gaa ud paa at genrejse Arbejdsevnen og Arbejdsmodet hos de unge, der har været saa uheldige at maatte gaa saa længe ledige, saaledes at man bagefter, naar de er færdige derude, kan føre dem tilbage til nyttigt Arbejde, saa de virkelig for Alvor igen kan komme til at føle sig som Samfundsborgere.

Hele dette Problem er under meget grundig Overvejelse, og jeg haaber, det skal lykkes at naa i alt Fald et betydeligt Stykke frem ad den Vej, der er den ønskeligste, men det er jo ikke Socialministeriet alene, der er Herre over, om der alle Vegne og til enhver Tid kan skabes de Arbejdsmuligheder, der skal til, for at man kan naa til det, der i og for sig er det eneste rimelige, nemlig at faa de unge, der kommer fra disse Ungdomsarbejdsløshedsforanstaltninger, i Arbejde i Stedet for at sende dem tilbage til Stenbroen.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Folketingets næste Møde holdes i Morgen, Onsdag den 28. Oktober, Kl. 13 med følgende Dagsorden: